

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 czerwca 2017 r. – Schniga GmbH/Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin, Brookfield New Zealand Ltd, Elaris SNC

(Sprawa C-625/15 P) ⁽¹⁾

[*Odwołanie — Wspólnotowa ochrona odmian roślin — Wniosek o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin — Odmiana jabłek Gala Schnitzer — Badanie techniczne — Wytyczne dotyczące badania wydane przez radę administracyjną Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin (CPVO) — Rozporządzenie (WE) nr 1239/95 — Artykuł 23 ust. 1 — Uprawnienia prezesa CPVO — Dodanie cechy charakterystycznej w następstwie badania technicznego — Trwałość cechy w ciągu dwóch cykli upraw*]

(2017/C 249/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Schniga GmbH (przedstawiciele: R. Kunze i G. Würtenberger, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (przedstawiciele: M. Ekvad i F. Mattina, pełnomocnicy), Brookfield New Zealand Ltd, Elaris SNC (przedstawiciel: M. Eller, avvocato)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 10 września 2015 r., Schniga/CPVO – Brookfield New Zealand i Elaris (Gala Schnitzer) (T-91/14 i T-92/14, niepublikowany, EU:T:2015:624) zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Izby Odwoławczej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin (CPVO) z dnia 20 września 2013 r. dotyczących przyznania wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin dla odmiany jabłek Gala Schnitzer (sprawy A 003/2007 oraz A 004/2007).
- 3) Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin pokrywa swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez Schnigę GmbH.
- 4) Brookfield New Zealand Ltd i Elaris SNC pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 25.1.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 czerwca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – W. F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze/Verein Bremer Baumwollbörse

(Sprawa C-689/15) ⁽¹⁾

[*Odesłanie prejudycjalne — Własność intelektualna — Znak towarowy Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuły 9 i 15 — Zgłoszenie oznaczenia „kwiat bawełny” przez stowarzyszenie — Rejestracja w charakterze indywidualnego znaku towarowego — Udzielanie licencji na używanie tego znaku towarowego przynależącym do owego stowarzyszenia wytwórcom bawełnianych wyrobów włókienniczych — Wniosek o unieważnienie lub o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku — Pojęcie rzeczywistego używania — Podstawowa funkcja wskazywania pochodzenia*]

(2017/C 249/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: W. F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze

Strona pozwana: Verein Bremer Baumwollbörse

Sentencja

- 1) Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że umieszczanie przez właściciela lub za jego zgodą indywidualnego unijnego znaku towarowego na towarach w charakterze znaku jakości nie stanowi używania w charakterze znaku towarowego mieszczącego się w pojęciu „rzeczywistego używania” w rozumieniu tego przepisu. Umieszczanie wspomnianego znaku towarowego stanowi jednak takie rzeczywiste używanie, jeżeli zarazem gwarantuje konsumentom, że te towary pochodzą z jednego określonego przedsiębiorstwa, pod którego kontrolą zostały one wytworzone i któremu można przypisać odpowiedzialność za ich jakość. W tym ostatnim przypadku właściciel owego znaku towarowego jest uprawniony, na podstawie art. 9 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, do zakazania umieszczania przez osobę trzecią podobnego oznaczenia na identycznych towarach, jeżeli umieszczanie to stwarza prawdopodobieństwo wprowadzenia odbiorców w błąd.
- 2) Artykuł 52 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. g) rozporządzenia nr 207/2009 należy interpretować w ten sposób, że na podstawie łącznego zastosowania tych przepisów prawo do indywidualnego znaku towarowego nie może zostać unieważnione z tego względu, że właściciel znaku towarowego nie gwarantuje, w drodze przeprowadzania u swoich licencjobjorców regularnych kontroli jakości, spełnienia wiązanych przez odbiorców z tym znakiem oczekiwań co do jakości.
- 3) Rozporządzenie nr 207/2009 należy interpretować w ten sposób, że jego przepisy dotyczące unijnych znaków wspólnych nie mogą być stosowane *mutatis mutandis* do indywidualnych unijnych znaków towarowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 4.4.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 czerwca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Ordinario di Venezia – Włochy) – Vinyls Italia SpA, w upadłości/Mediterranea di Navigazione SpA

(Sprawa C-54/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Postępowanie upadłościowe — Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Artykuły 4 i 13 — Czynności dokonane z pokrzywdzeniem ogółu wierzycieli — Warunki, na jakich rozpatrywana czynność może zostać zaskarżona — Czynność podlegająca prawu innego państwa członkowskiego niż państwo wszczęcia postępowania — Czynność niezaskarżalna na podstawie tego prawa — Rozporządzenie (WE) nr 593/2008 — Artykuł 3 ust. 3 — Prawo wybrane przez strony — Lokalizacja wszystkich elementów danej sytuacji w państwie wszczęcia postępowania — Wpływ]

(2017/C 249/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Ordinario di Venezia.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vinyls Italia SpA, w upadłości

Strona pozwana: Mediterranea di Navigazione SpA